

Lisette is Illustrator, runt haar eigen studio vanuit haar atelier in Amsterdam en woont samen met haar grote liefde Lorette. Verwondering, bewondering en doorzettingsvermogen zijn belangrijke pijlers in haar leven.

BEWUST

Soms zijn er in je leven van die heldere momenten die je vormen. Ik was 17. Op de muzikafdeling in de bibliotheek zag ik een cd cover waarin ik mijzelf totaal herkende. Een vrouw kijkt de wereld in vanuit een klein houten hokje. Het was alsof ik in een spiegel keek in plaats van naar een foto. Als zijnde een sleutel, opende Tori Amos' album *Little Earthquakes* op dat moment voor mij een deur naar een nieuwe bewustwording in mijzelf. Aan haar teksten als: *Sometimes I hear my voice, and it's been here. Silent all these years*, heb ik mij jarenlang vast gehouden toen ik zelf nog niet uit mijn eigengemaakte 'hokje' durfde te komen.

In de jaren voor mijn coming-out had ik vooroordelen zonder dat ik me dit realiseerde. Ik herkende mij niet in het beeld dat ik had van 'de lesbische vrouw'. Dit is mede de reden dat het mij zo lang heeft gekost iets te durven zeggen. Ik was bang in een hokje terecht te komen. Ik vluchtte in mijn eigen wereld, gooide al mijn gevoel in de kunst en had zelfs vier jaar een vriendje. Weglopen van wie ik werkelijk was, voldoen aan een ander beeld, en leven zoals je denkt dat het hoort. En daarnaast enorm op zoek naar herkenning. Dit vond ik onder andere bij Tori Amos, Kate Bush en Nina Hagen. De laatste dame leerde ik destijds persoonlijk kennen en zij stelde mij jaren later zelfs voor aan mijn grote liefde, waarna ik zelf uit mijn hokje durfde te komen.

Het jarenlange ontnemen van mijn eigen vrijheid en het zo tegen mezelf ingaan heeft er voor gezorgd dat ik enorm scherp ben geworden op vooroordelen, in welke vorm dan ook. Ik wil de waarheid in mijzelf leven, mede omdat ik dat zo lang verborgen heb gehouden. Er zijn ongetwijfeld hokjes waarin ik te plaatsen ben. Vrouw. Lesbisch. Kunstenaar. En daarbinnen weer ontelbare 'sub-hokjes'. Sinds kort is er een nieuwe bijgekomen: De 'Linkse Hobbyist'. Het maakt mij niet meer uit, omdat ik weet dat ik nu leef wie ik ben, wat een ander er ook van mag denken. Al is het de huidige regering. Ik maak mijn werk en leef mijn leven ook wel zonder hen, dat is voor mij al protest genoeg.

Het heeft mij heel wat jaren gekost uit mijn hokje te komen, maar het heeft mij alleen maar zelfbewuster en sterker gemaakt. Ik weet dat een ander veroordelen alleen maar de beperktheid van je eigen inlevingsvermogen en vrijheid van geest aangeeft. En ik realiseer mij dat als ik met andermans vooroordelen bezig moet blijven, mijn leven één grote verdediging en protest wordt. Ik wil leven in echtheid en liefde en niet in negativiteit. Ik heb niets te verdedigen, ik hoef alleen nog maar mezelf te zijn.

Iedereen heeft vooroordelen, ik betrap mezelf er ook nog op. Maar, het gaat om het bewust worden. Het niet alleen kijken maar ook écht zien. Het oordeel herkennen en dan verder durven gaan dan die eerste gedachte. Het doorbreken van de cirkel van gewoonte. Vrijheid in jezelf en naar anderen toe is het hoogste dat je kunt bereiken en daar hoort het los zijn van vooroordelen bij. Dan wordt het pas echt interessant. Schoonheid ligt hem in het onverwachte en dit komt tot je zodra je ervoor open staat. Iedereen is bijzonder, schoonheid is overal en niemand past in een hokje.

In mijn werk is het mijn streven mensen aan te zetten tot net even anders denken, ze op subtiele, poëtische manier bewust maken. Door onder andere het gebruik van metaforen hoop ik mensen wakker te schudden en verder te doen kijken. Misschien een beetje net zo als destijds Tori Amos bij mij heeft gedaan.

'Some of the most wonderful people
are the ones who don't fit into boxes.'
Tori Amos

www.lisettezoete.nl
mail@lisettezoete.nl